

Mijn column nummer 111

Overleg vooraf voorkomt gedoe achteraf

In deze Nieuwsbrief komen twee milieukwesties uitgebreid aan de orde. De ene kwestie gaat over keuringen in het kader van het Bouwstoffenbesluit. De andere kwestie gaat over het dumpen van baggerspecie in een zandput.

Grondreiniger Theo Pouw vindt het Bouwstoffenbesluit onbegrijpelijk. "Je moet wel een professor zijn om het Bouwstoffenbesluit te begrijpen." Dat geeft te denken. Charles Hendriks is professor en grondlegger van het Bouwstoffenbesluit. Natuurlijk begrijpt hij het Bouwstoffenbesluit. Dat blijkt wel tijdens zijn duidelijke en humoristische lezingen daarover. Op zich zegt dat nog niets over de begrijpelijkheid van het Bouwstoffenbesluit. Want een professor wordt nu eenmaal geacht moeilijke dingen te begrijpen. Charles wijt de problemen rond het Bouwstoffenbesluit aan gebrekkige kennis en gebrekkige uitvoering. Aannemers en grondreinigers wijzen op hiaten in het Bouwstoffenbesluit. Bij de keuring vooraf moet de grond worden getoetst op de gehalten aan een aantal stoffen en op de mate waarin deze stoffen kunnen uitspoelen. Handhavers testen de grond, nadat die ergens is aangebracht, op andere stoffen. Het kan dus heel goed zijn dat grond die als geschikt uit de eerste test komt, als ongeschikt uit de tweede test komt. Dat is natuurlijk te zot voor woorden. Dat vraagt om onmiddellijke afstemming van beide testen. Dat kan niet al te moeilijk zijn. Ondertussen buitelen bij het knooppunt Princeville in Breda vele partijen over elkaar heen: VROM, Rijkswaterstaat, Openbaar Ministerie, gemeente, Technische commissie bodembescherming, universiteiten, aannemers, grondbanken en adviesbureaus.

Projectorganisatie De Maaswerken heeft 400.000 m³ verontreinigd slib in een zandgat laten storten. Dat had alleen tijdelijk gemogen. Maar betaalbare mogelijkheden om het slib weer te verwijderen zijn er nauwelijks. Ook in dit geval spelen veel partijen een rol: het ministerie van VROM, het ministerie van V&W, de provincie, de gemeente, het zuiveringschap en het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieuhygiëne. De verwijten tussen enkele van deze partijen zijn niet van de lucht.

Bij beide kwesties zijn veel partijen betrokken. Daar is op korte termijn niet veel aan te doen. Het is een gevolg van wetgeving die sectoraal tot stand is gekomen en die de bevoegdheden bij verschillende overheden legt. Bij beide kwesties verschillen de inzichten van partijen in nut, noodzaak en precieze bedoeling van de regels. Dat is op korte termijn wel op te lossen, door in een vroeg stadium van een project met elkaar in overleg te gaan.

Partijen zouden er goed aan doen meer energie te steken in afspraken vooraf. Dat zou een hoop gedoe achteraf schelen.